

Mieszkania + Ukraińcy

Nacieszyli się Państwo programem Mieszkanie Plus, którym miliony polskich rodzin uzyskało tani, łatwo dostępny i atrakcyjnie położony dach nad głową? Nie, nie zdążyli Państwo? Że co, że nie wyszło i obietniki – cacanki? No już, nie ma co krytykować, teraz na pewno wyjdzie! Aha, z tą tylko poprawką, że rząd załatwi „niedrogie mieszkania komunalne” przesiedleńcom z Ukrainy.

Zakrzyczeć krytykę

Pierwszą próbą obdarowania Ukraińców polskimi mieszkaniami była marcowa [deklaracja](#) Polskiego Funduszy Rozwoju o „*bezpłatnym udostępnieniu uchodźcom z Ukrainy 650 mieszkań, zbudowanych przez PFR Nieruchomości w ramach rządowego programu mieszkaniowego (...) w 3 lokalizacjach: Krakowie, Dębicy oraz Mińsku Mazowieckim*”, wraz z umeblowaniem i wyposażeniem. Nawet w panującym wówczas powszechnym pobudzeniu pro-kijowskim informacja ta wzbudziła na tyle negatywne reakcje, że... nie, no oczywiście nie wycofano się z osadzania Ukraińców, tylko zwymyślano wszystkich krytyków od „siewców fake newsów w służbie kremłowskiej propagandy”. Tymczasem dziś okazuje się, że analogiczna, wieloletnia strategia ma zostać wdrożona w całym kraju, na milionową skalę i oczywiście za pieniądze podatników.

Zamieszkają na koszt samorządów

Nowy pomysł właśnie zaanonsowała minister ds. integracji społecznej **Agnieszka Ścigaj** z dietetycznej formacji Polskie Sprawy, należącej do PiS-owskiej Zjednoczonej Prawicy. [Zdaniem](#) przedstawicielki władz III RP, chodzi o to, by „osoby uciekające przed wojną zaczęły się w miarę usamodzielniać” dzięki uzyskanej od polskiego rządu pracy oraz samodzielnemu lokum. Mieszkania dla Ukraińców mają zostać pozyskane od developerów i prywatnych właścicieli dysponujących pustostanami, a następnie **zaadaptowane na koszt państwa**, przy współudziale samorządów, które wyszukiwałyby odpowiednie nieruchomości i pomagały szczęśliwym ukraińskim lokatorom ponosić obciążenia związane z ich zarządem i utrzymaniem. Od strony formalno-prawnej miałaby to być forma dzierżawy realizowanej w imieniu gmin przez TBS-y. Co warto podkreślić, po zawarciu takiej trójstronnej umowy, **„w tym momencie gmina przejmuje obowiązek płacenia czynszu, a następnie reguluje sobie odpłatność w zależności od dochodów i możliwości tego, komu to mieszkanie przydzielili”** – oświadczyła minister Ścigaj. No, to kamień z serca, bo już można by się obawiać, że to sami biedni ukraińscy przybysze będą musieli płacić. Ale nie, spokojnie, to jednak pójdzie z naszych podatków, przez budżety samorządów.

Mają pracować w administracji

Żeby jednak przesiedleńcy dostawali coś poza finansowanymi przez nasz mieszkaniami i zasiłkami – rząd chce też wymóc na samorządach, by to **obywatele Ukrainy w pierwszej kolejności znajdowali zatrudnienie, np. w podmiotach publicznych realizujących zadania polityki społecznej**. Jak niedwuznacznie wynika z wypowiedzi min. Ścigaj – podobnie jak w kwestii pomocy lokalowej byłaby to forma rządowej propozycji nie do odrzucenia, zwłaszcza wobec mniejszych samorządów. Rząd chce ewidentnie **rozprowadzić wielomilionową rzeszę Ukraińców po**

kraju, obarczając zadaniem ich utrzymywania społeczności lokalne. Skądinąd wyraźnie koliduje to z centralistyczną polityką Prawa i Sprawiedliwości, pozbawiającą samorządy znacznej części dochodów. Teraz dodatkowym elementem nacisku w interesie rządu – mieliby być w terenie Ukraińcy. I co równie ważne, rząd przestaje już opowiadać bajki o „powrocie imigrantów na Ukrainę”. Przeciwnie, programem ma być objęcie na początek co najmniej 1,2-1,5 mln przesiedleńców, jego czas trwania został wstępnie [zakreślony](#) na „5-6 lat”.

Apartamenty dla Ukraińców zamiast przychodni

Trwałość przesiedlenia Ukraińców do Polski potwierdza polityka samorządów bezpośrednio sterowanych przez PiS, które jak np. województwo lubelskie. Oto, jak [zapowiedział](#) marszałek **Jarosław Stawiarski**, z dostępnej dla regionu puli tzw. środków europejskich zostało przeznaczone „5 mln zł na gruntowny remont i stworzenie 10 mieszkań w dobrym standardzie i specjalistycznych punktów, które pozwolą uchodźcom z Ukrainy spokojnie przebyć czas pożogi wojennej”. Przebudowywany gmach mieścił poprzednio placówkę ochrony zdrowia, filię Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy, teraz jednak na pewno lepiej posłuży naszym drogim ukraińskim gościom...

Na biednych nie trafiło

Ci z pewnością będą zobowiązani, dotąd bowiem musieli kupować mieszkania za gotówkę. W 2021 roku to właśnie Ukraińcy [stanowili](#) najliczniejszą grupę cudzoziemców nabywających nieruchomości w Polsce „Nie dziwi więc, że **od 7 lat to właśnie oni są największą grupą kupujących z obcym paszportem**. W 2021 roku sfinalizowali transakcje dotyczące co najmniej 4,5 tys. mieszkań. Pod względem metrażu obywatele Ukrainy kupili ich więcej niż łącznie obywatele kolejnych 16

krajów, w tym m.in. Niemiec, Białorusi, Rosji, Włoch, Francji i Wielkiej Brytanii” – podali eksperci GetHome.pl. Trend ten jest powszechnie znany, a wśród przybyłych już po wybuchu wojny również [zauważalni](#) byli klienci dysponujący dużą ilością gotówki, co wskazuje na ich zainteresowanie stałym pobytem i działalnością w Polsce. Co ważne, ostatnie przepisy ograniczające cudzoziemcom zakup nieruchomości w strefie przygranicznej, są już od dawna martwą literą, raz ze względu na [znane](#) nastawienie MSWiA, a dwa – nie [dotycząc](#) nieograniczonego prawa do nabywania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. No, a teraz dostaną lokale na koszt gmin...

Polaku, won pod most?

Ceny mieszkań na rynku wtórnym (ok. 14% wyższe niż w zeszłym roku), podobnie jak i stawki najmu (wzrost nawet do 50% w stosunku do 2021 roku) są i tak aż nadto napędzane przez inflację. Obietnica min. Ścigaj **podatkowego finansowania rządowo-samorządowego eldorado mieszkaniowego dla cudzoziemców** tylko ten trend wzrostowy umocni. Jednocześnie zaś, wbrew ponawianym obietnicom, rząd PiS nie zrobił niczego dla wyjścia z kryzysu polskiego mieszkalnictwa. Jak jeszcze w marcu 2022 roku [ogłosiła](#) Najwyższa Izba Kontroli, „Realizacja rządowego programu Mieszkanie Plus nie przyniosła oczekiwanych efektów, tym samym nie wpłynęła znacząco na poprawę warunków i rozwiązanie problemów mieszkaniowych lokalnych społeczności. Rząd deklarował, że do końca 2019 roku wybuduje 100 tysięcy mieszkań – jednak do użytku oddano nieco ponad 15 tys. mieszkań, a 20,5 tys. znajdowało się w budowie (stan na koniec października 2021 r.). Głównymi przyczynami zmniejszającymi efektywność programu Mieszkanie Plus były: brak skutecznych i spójnych ze sobą rozwiązań prawnych, a także opieszałość we wdrażaniu aktów wykonawczych”. Tymczasem **„Brak stabilności mieszkaniowej jest jednym z najistotniejszych problemów w Polsce, determinującym w znacznym stopniu wybory rodzinne, zawodowe, a także w sferze jakości i komfortu życia Polaków”**.

Cóż, widocznie dzieje się tak dlatego, że dla rządu III RP ważniejsze są jakość i komfort życia ukraińskich przesiedleńców w Polsce.

[Konrad Rękas](#)

Ukraiński atak na Polskę we wrześniu 1939

Niemcy, Sowieci, nawet Słowacy – niemal wszystkie kierunki najazdu na Polskę we wrześniu 1939 roku zostały szeroko opisane w literaturze, upamiętnione, a w pewnej mierze także rozliczone politycznie i prawnie. Nadal jednak pozostaje jeden agresor, jeden front kampanii wrześniowej, który jest ukrywany i chroniony przed sprawiedliwą oceną. A przecież zbrodnie ukraińskich nacjonalistów przeciw narodowi polskiemu nie zaczęły się wcale w 1943 roku, wraz z Rzezią Wołyńską. Przeciwnie, krwawy bunt ukraiński przeciw polskości trwał już wówczas czwarty rok, a pierwsze zbrojne bandy OUN zbierały się w lasach już w sierpniu 1939 roku, by – nie czekając nawet na swych nazistowskich sojuszników – rzucić się na Polaków w zamęcie pierwszych tygodni rozpoczynającej się wojny. Jeszcze skrzętniej skrywaną tajemnicą jest jednak fakt **kolaboracji Ukraińców nie tylko z agresorem niemieckim**. Ci sami ukraińscy sąsiedzi stawiali bramy ku czci wkraczającego Wehrmachtu, by po zorientowaniu się w zmianie sytuacji geopolitycznej równie

entuzjastycznie witać Armię Czerwoną. Byle tylko nowi panowie / „towarzysze” nie mieli niczego przeciwko grabieniu i mordowaniu Polaków.

Raz bandyta – zawsze bandyta

To straszne, że właśnie ten element jest dziś ważniejszy od jawnej zdrady i kolaboracji z Niemcami, ale skoro sami ukraińscy szowiniści tak się tego wstydzą – to tym silniej przypominajmy. Jak wiemy z uznanej publikacji **Ryszarda Szawłowskiego** na temat agresji sowieckiej – w Pleszowicach, gmina Popowice, powiat przemyski, miejscowi Ukraińcy najpierw wystawili bramę powitalną na cześć nazistów. Gdy jednak wkraczający niemieccy żołnierze wpadli wprost na scenę rabowania taborów z rannymi polskimi jeńcami – kazali ich Ukraińcom natychmiast zostawić w spokoju i nawet oddać ukradzione konie. Jednak Niemcy cofnęli się, wykonując zapisy protokołu do paktu Ribbentrop-Mołotow, a wówczas ci sami Ukraińcy równie frenetycznie witali Sowietów. I z bronią w rękę rozpoczęli wyłapywanie próbujących się przekradać w stronę Węgier i Rumunii polskich oficerów, mordując ich i wydając NKWD [\[i\]](#). W Horyńcu było podobnie – najpierw czarnobrewy w strojach ludowych wręczały kwiaty wehrmachtowcom pędzącym polskich jeńców, by potem równie chętnie udostępniać się czerwonoarmistom [\[ii\]](#).

Podobnie zapamiętali to moi dziadkowie, z dziada pradziada gospodarujący na Zamojszczyźnie. Mało kto pamięta, ale po 17 września, witani triumfalnie przez miejscowych Żydów i Ukraińców, Sowietci na okres tygodnia wkroczyli do Zamościa. Synowie bogatych miejscowych Żydów, od setek lat korzystających z gościnności Rzeczypospolitej oraz tłumek wałęsających się bez przydziału ukraińskich urków – ochoczo sformowali wówczas oddział „Milicji Robotniczej”, który podjął się bohaterskiej akcji rewolucyjno-wyzwoleńczej wyrzucając (także przez okna) z polowego szpitala bezbronnych, rannych polskich żołnierzy. Ponieważ nie wszyscy jednak zdali broń,

tej samej jeszcze nocy ktoś wrzucił milicjantom granaty przez okno posterunku i dzielny oddziałek jeszcze szybciej się rozformował. Następnie Sowietci odeszli, a z nim część Żydów. Skoro zaś Niemcy nie spieszyli się z obejmowaniem terenu – Ukraińcy wrócili do zaczętego już w połowie września procederu mordowania wracających do domów Polaków. Na marginesie wtrącę, wśród wracających, którzy przeżyli, był kapral 2 Pułku Strzelców Konnych, **Stanisław Basaj**, brat cioteczny mojego dziadka. Gdy na Ziemi Zamojskiej powstanie najpierw Chłopska Straż, a potem Bataliony Chłopskie – stał się znany jako major „Ryś”, co jednak opisałem w innych wspomnieniach.

Nazistowsko-sowiecki kolaborant Melnyk

Oczywiście też głównym sojusznikiem obu frakcji Organizacji Ukraińskich Nacjonalistów pozostawały hitlerowskie Niemcy. Faktem też jest, że poniekąd w ramach tego sojuszu, w okresie współpracy Rzeszy z ZSSR, grupa **Andrija Melnyka** (bo były to czasy przyjaźni melnykowsko-niemieckiej, nie to co teraz...) przekazywała NKWD przygotowywane przed wojną listy proskrypcyjne polskich żołnierzy zawodowych, policjantów, członków Związku Strzeleckiego, nauczycieli, urzędników, inteligencji. Stały się one podstawą wywózek i bolszewickich mordów na Polakach, co potwierdzają badania tak znakomitej znawczyni tematu, jak dr **Lucyna Kulińska**[\[iii\]](#). Bo **ukraiński szowinizm jest od strony metody czysto pragmatyczny i wszystko mu jedno kto mu pomoże pozbyć się znienawidzonych Lachów**. Powinni o tym pamiętać wszyscy otwierający się na ukraińską akcję osiedleńczą w Polsce, w duchu „jacy by nie byli, ale chociaż Ruskich / komuchów nienawidzą”. Nie, 17 września jakoś woleli i komuchów, i Ruskich, i oczywiście Niemców – każdego, byle pozwolił / pomagał mordować Polaków.

A nawet bez tego radzili sobie świetnie. Innym błędem jest bowiem postrzeganie ukraińskich wystąpień we wrześniu 1939

roku jako spontanicznych, oddolnych, niejako sprowokowanych jakimiś „polskimi represjami”. Tymczasem mieliśmy do czynienia ze zorganizowaną akcją dywersyjno-zbrojną, mającą na celu wsparcie armii nacierających na Polskę. Tak zresztą z dumą przedstawia to historiografia ukraińska. Zwłaszcza przed 23 sierpnia 1939 roku pomysł wykorzystania wystąpień „powstańczych” OUN jako pretekstu do akcji niemieckiej przeciw Polsce był jedną z opcji składanych na biurku **Adolfa Hitlera** przez Abwehrę, pilotującą wówczas ukraiński nacjonalizm. Do tego celu miał przecież służyć Legion Ukraiński **Romana Suszki** (zresztą starego petlurowca). Faktycznie został on w końcu wykorzystany, a jego kilkuset bojów doszło nawet do Stryja, jednak na rozkaz niemiecki musieli się oni wycofać przed Armią Czerwoną.

Orgia ludobójstwa

Jak przypominał to dr **Grzegorz Motyka**, recenzując pracę **Wasyła Szpicera** i **Wołodymra Moroza** na temat krajowego *prowidnyka* OUN **Wołodymyra Tymczija**[\[iv\]](#), między 10 a 13 września 1939 roku bojówki ukraińskie przeprowadzały dywersje, ataki na władze cywilne a nawet na wycofujące się jednostki polskie m.in. w Podhorcach, Borysławiu, Truskawcu, Mraźnicy, Żukotynie, Uryczu, w pobliżu Mikołajewa i Żydaczowa. Co ciekawe, ogłaszający „przejęcie władzy w imieniu Samoistninnej Ukrainy” bojcy równie chętnie oddawali ową władzę zarówno w ręce wkraczających wojsk niemieckich, jak i sowieckich. Byle tylko nikt nie przeszkadzał w takich mordach, jak w Kolonii Jakubowce (57 spalonych zagród, ponad 20 Polaków zamordowanych) czy w Sławetynie (85 zamęczonych na śmierć). W Smeredynie bojówka ukraińska wyprowadziła do lasu i zatłukła małżeństwo ponad 80-letnich staruszków, pięciu chłopców w wieku 10 – 14 lat, czworo dzieci w wieku przedszkolnym, dziewięć kobiet w wieku 20 – 35 lat i dwie dziewczynki, lat 11 i 13[\[v\]](#). Te dwie, podobnie jak wszystkie kobiety, przed zabiciem zgwałcono. W Dryszczowie, 17 września ukraińscy sąsiedzi wybili 32 Polaków, w tym głównie dzieci[\[vi\]](#). Łącznie

tylko w Małopolsce Wschodniej i na Wołyniu we wrześniu 1939 roku zginęło co najmniej 3,5 tysiąca polskich mieszkańców. Wg raportów samej OUN, 3610 Polaków „wzięto do niewoli”, przekazując bądź to Gestapo, bądź NKWD, ktokolwiek był pod ręką dostatecznie zainteresowany. Łącznie antypolskie wystąpienia przeprowadzono w 183 miejscowościach, mordując co najmniej 796 osób. Osobnym, jednorazowym i przerażającym aktem ludobójstwa dokonanego przez ukraińskich nacjonalistów było **wymordowanie 500 żołnierzy polskich we wsiach Stawyżany i Obroczyn, w nocy z 11 na 12 września**. Części napadów dokonywali ukraińscy dezertrzy – żołnierze Wojska Polskiego, uciekający z bronią i dołączający do band, prowadzonych następnie przeciw polskim wsiom i wycofującym się oddziałom WP[\[viii\]](#).

Fakty są bezwzględne, co musiał [przyznać](#) nawet Instytut Pamięci Narodowej. **Ukraińcy zabili we wrześniu 1939 roku więcej Polaków niż wkraczający Sowieci.**

...a jeśli znowu wbiją nam nóż w plecy?

OUN była szykowana do wojny z Polską w sposób planowy. Rzecz jasne tak, by wyglądało, że to ukraińscy naziści bronią się przed polską agresją. W tym celu jeszcze latem 1939 roku w dziewięciu z osiemnastu okręgów organizacji ogłoszono etapową mobilizację i zorganizowano obozy dla prawie tysiąca bojów. Oczywiście też, gdy zaczął się odwrót – ukraińskie wsie złapały za siekiery i zaczęły sprawdzać czy buty cofających się ułanów nie pasują na nogi czerni. I czy to też nie powinna być lekcja dla dzielnych Sił Zbrojnych RP, szykujących się do krótkiej, zwycięskiej wojenki z Rosją? Co się stanie, gdy zaczniemy ją przegrywać i „skracać własne linie”, mając za plecami coś około 5 milionów ukraińskich przesiedleńców? I jeszcze dobrowolnie dajemy Ukraińcom broń do ręki, śląc ją do Kijowa w naiwnej wierze, że posłużyć może tylko przeciw

Moskwie...

Może i tym razem ukraińscy sąsiedzi nie będą potrzebować polowych opinaczy naszych żołnierzy. Ale radziłbym nie sprawdzać. I obyśmy nie musieli się zastanawiać czy „nie wydadzą Ruskim”. Ich dziadkowie się nie krępowali. A myśmy ich sami wpuścili na własne zaplecze...

[Konrad Rękas](#)

„Azow” w Belwederze

Wydawałoby się, że jednoznaczne wsparcie dla jednej ze stron toczącego się na Ukrainie konfliktu zbrojnego nie musi oznaczać utożsamiania się z ideologicznym solidaryzowaniem się z jego najbardziej radykalną częścią. Tymczasem w Polsce kwitnie od dłuższego czasu niezdrowa fascynacja cieszącym się złą sławą batalionem „Azow”.

Neonazistowskie fascynacje

Początkowo dotyczyło to wąskich, ekstremistycznych grupiek neonazistowskich i wtórującej im od lat parlamentarzystki PiS **Małgorzaty Gosiewskiej**. Teraz do grona ośrodków legitymizujących „Azow” dołączyła Kancelaria Prezydenta RP.

12 września w Belwederze gościła grupa przedstawicieli tej organizacji terrorystycznej, wraz z członkami rodzin

znajdujących się w niewoli rosyjskiej „obrońców Mariupola”. Bojowników przyprowadził do prezydenckiej rezydencji ambasador Ukrainy w Warszawie, **Wasył Zwarycz**. Być może, po okresie pewnej wstrzemięźliwości w pierwszych tygodniach po objęciu placówki, ten pochodzący z Ukrainy Zachodniej dyplomata zapragnął pójść w ślady swego skandalizującego poprzednika, **Andrija Deszczycy**. Kancelaria Prezydenta mu to chętnie ułatwiła.

Bojówkarzy przyjął oficjalnie **Jacek Siewiera**, wojskowy lekarz, od czerwca sekretarz stanu w kancelarii **Andrzeja Dudy**. Towarzyszyli mu przedstawiciele kierownictwa Wojskowego Instytutu Medycznego, bo właśnie kwestiom pomocy medycznej rannym poświęcone było oficjalnie spotkanie.

Na oficjalnych profilach Kancelarii Prezydenta mogliśmy [przeczytać](#), że Siewiera przyjął „*bohaterskich żołnierzy Pułku Azow*”. Spotkanie obszernie [relacjonowano](#) również na stronie internetowej. Nikt nawet nie próbował ukrywać z kim zasiedli do stołu polscy urzędnicy prezydenccy.

Gruzin z ferajną spod znaku *Wolfsangel*

Do Belwederu wraz z ambasadorem Zwaryczem przybył m.in. **Gieorgij Kuparaszwili**, Gruzin, wymieniany jako jeden z założycieli „Azowa”. Nie byle kto, bo instruktor „azowskich” bojówkarzy, którego swoim przyjacielem określa egzotyczny były prezydent Gruzji **Michaił Saakaszwili**. „*Swego czasu do utworzenia pułku ‘Azow’ ściągnąłem Giję Kuparaszwili, który ze mną pracował (...). Poprosił mnie o zgodę, a potem spotkałem się z dowódcą pułku i razem stworzyliśmy plan tego, jak pomagać będą Gruzini*” – [opowiadał](#) niedawno o swoim ochroniarzu stojący w roli oskarżonego przed sądem w Tbilisi Saakaszwili.

Georgij Kuparaszwili, współzałożyciel i szkoleniowiec „Azowa”.

Kuparaszwili miał być wcześniej szkolony w amerykańskiej akademii West Point i innych ośrodkach wojskowych Stanów Zjednoczonych. Pojawiły się również informacje, że uczestniczył w kilku konfliktach zbrojnych, zapewne na obszarze postradzieckim.

Władisław Zajworonok z z nieodłączną symboliką „Azowa”

(Wolfsangel).

Wraz z nim na spotkaniu byli **Artur Lipka** oraz **Władisław Zajworonok**, którzy po dostaniu się do niewoli rosyjskiej zostali z niej następnie zwolnieni w wyniku wymiany jeńców. Ten drugi zdążył już w ostatnich miesiącach wystąpić w szeregu ukraińskich mediów, dumnie obnosząc się w koszulce z niemieckim *Wolfsangel*. Była jeszcze żona znajdującego się nadal w niewoli rosyjskiej dowódcy „Azowa”, **Denisa Prokopienki**, w przeszłości chuligana i pseudokibica Dynama Kijów.

0 neonazistach z „Azowa” w amerykańskim Kongresie

W czerwcu 2015 roku amerykańska Izba Reprezentantów w czasie debaty nad budżetem obronnym dyskutowała m.in. kwestie wsparcia dla „Azowa”. Kongresmeni **John Conyers** (demokrata z Michigan) i **Ted Yoho** (republikanin z Florydy) złożyli wówczas [poprawkę](#), w której zapisali zakaz wspierania „ukraińskiej neonazistowskiej formacji paramilitarnej, pułku ‘Azow’”.

Conyers argumentował, że „gdy skończy się wojna, będą oni stanowić zagrożenie dla ukraińskich władz i samych Ukraińców. Tak już było wiele razy, czego najlepszym przykładem są *mudżahedini* w Afganistanie; takie grupy nie złożą broni po zakończeniu konfliktu”. Później poprawka została usunięta, pod naciskiem Pentagonu, który – jak się okazuje – uznawał „Azow” za pożyteczny instrument, ignorując przestrogi Conyersa i wielu innych.

Był to zresztą ruch łatwy do przewidzenia i wpisujący się w politykę amerykańską, także tą współczesną. **Efraim Zuroff**, szef biura Centrum Wiesenthala w Jerozolimie [stwierdził](#) na kanwie amerykańskiej dyskusji o wsparciu „Azowa”, że „w ostatnich latach Stany Zjednoczone konsekwentnie ignorowały

gloryfikację nazistowskich kolaborantów, przyznawanie grantów tym, którzy walczyliby u boku nazistów, usprawiedliwianie stawiania znaku równości pomiędzy zbrodniami nazistowskimi i komunistycznymi przez niektóre kraje w imię różnych interesów politycznych”.

Szkoła imienia szefa OUN

Struktura odwołująca się do symboliki i nawiązująca do tematyki nazistowskiej nie może być, z natury rzeczy, przyjazna Polsce. „Azow” to formacja w sensie ideologicznym, wbrew zapewnieniom jej polskich wielbicieli, jednoznacznie negatywnie nastawiona do Polaków. Wynika to choćby z faktu wyznawania przez jej kierownictwo dość egzotycznej doktryny o rzekomym nordyckim pochodzeniu Ukraińców. Według niej, otaczający ów mityczny naród waresko-ukraiński żywioł słowiański jest nie tylko w stosunku do niego pośledni (podludzie), ale też wrogi. Polaków, Rosjan, Białorusinów należy zatem wytrzebić lub podporządkować. Niczym w nazistowskim *Generalplan Ost*.

Wspomniany już gruziński pułkownik rezerwy i szkoleniowiec „Azowa”, Kuparaszwili, stał na czele założonej przez „azowców” szkoły wojskowej, noszącej imię **Jewgienija Konowalca**. Postać patrona prowadzonej przez Gruzina placówki w Polsce może kojarzyć się dość jednoznacznie. Konowalec był w latach 1921-1929 komendantem Ukraińskiej Organizacji Wojskowej (UOW), a następnie stanął na czele OUN. Głównym pomysłem na działalność tego finansowanego przez niemiecki wywiad wojskowy nacjonalisty było organizowanie zamachów terrorystycznych przeciwko Polsce i Związkowi Radzieckiemu, co doprowadzić miało do wybuchu konfliktu zbrojnego i powstania na terenie obu tych państw *samostijnej* Ukrainy. Na niego samego udanego zamachu w 1938 roku w Rotterdamie dokonał słynny późniejszy generał radzieckich służb specjalnych, w połowie zresztą Ukrainiec, **Paweł Sudopłatow**.

Środowisko „azowców” to nie tylko neonaziści czy rasiści. To również ludzie [wprost odwołujący](#) się z nabożną czcią do sprawców ludobójstwa Polaków na Wołyniu. Wszelkie próby wymazania tych wątków z ich obecnych oświadczeń i działalności skazane są na porażkę. Częścią tożsamości tego środowiska jest bowiem zdecydowana antypolskość, która uległa zapewne przejściowemu wyciszeniu na czas obecnego konfliktu.

Nietrudno przewidzieć, że ludzie ci stanowić będą bezpośrednie zagrożenie dla samej Ukrainy, ale również dla Polski i całego naszego regionu Europy. Rozmowy z terrorystami nigdy nie przynosiły specjalnych efektów. Przekonywały się o tym w przeszłości władze II Rzeczypospolitej, których przedstawiciele banderowcy mordowali na ulicach polskich miast. Nawet tych, którzy do ukraińskiego szowinizmu odnosili się ze zrozumieniem i atencją. Historia lubi się powtarzać. Możemy jeszcze pożałować legitymizacji „azowców” przez najwyższe polskie władze.

[Mateusz Piskorski](#)

Nadchodzi druga fala?

Od 24. lutego wjechało do Polski i pozostało ok. 5,9 miliona obywateli Ukrainy. Z tej grupy [tylko 770 tysięcy, tj. 13 proc. podjęło legalną pracę](#). Reszta [żyje z zasiłków, na które wydano już 15,9 miliarda złotych](#). Z prywatnych kieszeni poszło z

kolei co najmniej 10 miliardów zł – i nie uwzględnia to bezpośredniej pomocy dla Ukrainy, finansowej, w sprzęcie wojskowym, paliwach ani energii, jak również zysków nie uzyskanych przez polskie przedsiębiorstwa i gospodarstwa w związku z beczłowym wpuszczaniem na nasz i europejski rynek produkcji ukraińskiej. Dalej, co ciekawe, [liczba dzieci wśród przybyszów to zaledwie 800 tysięcy](#) (choć wg danych ze szkół i przedszkoli – uczęszcza do nich jedynie 200 tysięcy). Tylko więc co szóstka imigrantka byłaby samotną matką, zakładając, że faktycznie przyjechały same kobiety w modelu 1+1. Jeśli z dwójką dzieci – to ledwo co dwunasta. A jeśli nawet rodziny 2+2 (bo może tatuś zwolniony od służby wojskowej) – to skąd się wzięła i co robi u nas pozostałe 4,3 miliona, czyli 73 proc. przesiedleńców?

Ukraińskie 40 procent Polski

I tak, podobnie jak w przypadku COVID-a w tym momencie prostej dyskusji na nieskomplikowanych liczbach – zaczyna się krzyk. Wtedy było to „Czy chcecie mieć tyle trumien, co w Bergamo?!”, a dziś „Czy chcielibyście, żeby to wam zbombardowali domy?!”. Cóż, jak wiemy [po raporcie Amnesty International](#) można by to zbyć odesłaniem pytającego do władz Ukrainy lokujących w tychże domach mieszkalnych z cywilami własne oddziały zbrojne, aby **celowo** ściągnąć ostrzał. Jeszcze dokładniejsza odpowiedź brzmi jednak: A CO TO MA DO RZECZY? Wjechała do nas masa ludzi odpowiadająca mniej więcej 1/6 liczby mieszkańców naszego kraju. **W okolicach Warszawy, Wrocławia, Gdańska i Szczecina oraz na Podkarpaciu Ukraińcy stanowią obecnie do 40 proc. populacji.** Nie pracując, nie płacąc podatków, pobierając zasiłki, korzystając z ochrony zdrowia i w przeważającej większości nie będąc legendarnymi *samotnymi matkami z dziećmi*. To są fakty, o czym tu dyskutować?

W Polsce ogrzejemy ich za nasze

Najciekawsze, że podstawowe dane na temat zasiedlania Polski przez Ukraińców nie są wcale tajne. Nie zdobywa ich *konspiracyjna międzynarodówka agentów Putina*, a przeciwnie – liczbami tymi chwala się władze, podają je oficjalne publikatory. A mimo to, znów trochę podobnie jak w przypadku COVID-19, nawet zupełnie oczywiste statystyki nie budzą niczyjzego zrozumienia, osłonięte odpowiednią interpretacją i komentarzami. Te skutecznie pokrywają m.in. fakt, że jesienią i zimą również na Ukrainie będzie drożej, ciemniej i zimniej. A skoro, jak zatrwożył świat **Jurij Witrenko**, szef NAFTOHAZU, [trzeba będzie w nadchodzącym sezonie grzewczym obniżyć temperaturę w ukraińskich mieszkaniach do 17-18 stopni](#), to czemu by nie przenieść się do ciepłej i gościnnej Polski, gdzie za media płacą przesiedleńcom państwo i samorządy?

Będzie ich co najmniej 10 milionów

Dane z Ukrainy nie pozostawiają złudzeń. **Do Polski wybiera się z kolejną falą przesiedleńczą co najmniej 3 miliony ludzi, a liczba ta może spokojnie sięgnąć kolejnych 5 milionów.** I będą to przybysze w zasadniczo odmiennej od poprzedników sytuacji materialnej. Wbrew bowiem bajkom serwowanym rozczulającym się Polakom – najpierw przyjechali ci lepiej sytuowani, po prostu przygotowani do emigracji i w ogóle nie zagrożeni, bo pochodzący przeważnie z centralnej Ukrainy, do tej pory nie objętej zresztą walkami. Tymczasem teraz wali do nas ukraińska bieda. A ta po dekadach reform i prozachodniego kursu faktycznie jest jeszcze głębsza od polskiej. Oczywiście, można by w związku z tym pocieszać, że nowoprzyjeżdżający będą nieco chętniejsi do pracy od poprzedników. Sęk w tym, że po pierwsze pracy w takich ilościach w Polsce nie ma. Po drugie – w efekcie spadłyby też płace dla polskich pracowników. A po trzecie – *pracować*? Naprawdę w to wierzycie? A po co, skoro z

waszych podatków zapłacą im zasiłki, dadzą wszystko za darmo i jeszcze nie pozwolą zmarznąć? Najwyżej Polakom będzie troszkę chłodniej, nic to!

Zachód nie chce przybyszów

Inne narody uczą się szybciej, niestety. Zjednoczone Królestwo, główna obecnie siła Zachodu podtrzymująca reżim w Kijowie własnym zasobem imigracyjnym gospodaruje bardziej niż wstrzeмиęźliwie, najpierw nie udzielając w ogóle wiz Ukraincom, a następnie kanalizując ich w swojej najbardziej nie lubianej części – Szkocji. Szkoci, równie czuli jak Polacy na opowieści o „*obronie niepodległości*”, początkowo dali się na to złapać, jednak gdy głośnie stały się problemy z roszczeniowością przybyszów, nieskorych do pracy, za to chętnych do przedłużania swych darmowych pobytów u miejscowych rodzin, zaś pomoc państwowa nie nadchodziła – aż 10.000 początkowych ochotników wycofała się z programu Homes for Ukraine. To aż połowa chętnych. W efekcie [mówi się już wprost o przeniesieniu 18.000 Ukraińców do obozów dla uchodźców](#). I nie ma zmiłuj się – wojna trwa i **nikt nie ma zamiaru tworzyć przybyszom warunków lepszych niż własnym obywatelom**. A u nas jest ich 328 razy więcej!

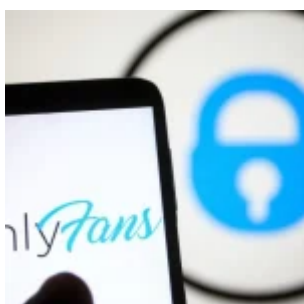
(Od) ruch oporu

Tak jak i z COVIDem, przesiedleńczą żabę wgotowano Polakom powoli. Nikt jakoś nie zastanawiał się ile ta wojna potrwa, jak długo trzeba (?) będzie pomagać, do kiedy przybysze u nas zostaną. Jakoś tak samo się rozumiało, że będzie to *góra kilka tygodni*. No i wyszło jak poprzednio. Tamta pandemia została z nami na dłużej, zapewne na stałe, bez szczepionek i poluzowań. I jak wtedy, z czasem ludzie zaczynają się budzić i ośmielać. Co bardziej durnowate (czyli w sumie wszystkie) medialne wrzutki na temat wiekopomności polskiej pomocy Ukrainie są szeroko wyśmiewane w internecie, a i w [realu nerwy Polakom](#)

[zaczynają puszczać](#). I trudno się dziwić. Ale jednostkowa agresja i narastająca frustracja niczego przecież nie załatwią. Nawała idzie na Polskę. Prawdziwa, nie wymyślona. Nikt przeciw niej nie postawi Polakom płotu. Musimy się obudzić.

Konrad Rękas

Astronomiczne zarobki żydowsko-ukraińskiego króla pornografii

Jedna z największych platform internetowych oferujących pornografię, wypłaciła swojemu właścicielowi pół miliarda dolarów (433 miliony funtów), donosi [BBC News](#).

Leonid Radvinsky, ukraiński Żyd, określany przez niektórych jako król ukraińskiej pornografii, otrzymał w ciągu 18 miesięcy 433 miliony funtów dywidendy: 246 milionów w 2021 roku i kolejne 233 miliony od listopada 2021.

W tym czasie dwa miliony „twórców” platformy OnlyFans, zarobiło 4 miliony dolarów, rozbierając się, uczestnicząc w aktach i scenach pornograficznych, często najbardziej wyuzdanych, perwersyjnych i okrutnych.

Platforma pornograficzna wielokrotnie była krytykowana za nieprzestrzeganie sprawdzania wieku, zarówno „twórców”, czyli osób dostarczających zdjęcia i filmy pornograficzne, jak i odbiorców.

W 2021 roku BBC News wykazało, że platforma dopuszcza do umieszczania treści pornograficznych z udziałem niepełnoletnich, a nawet dzieci stają się „twórcami” treści o charakterze seksualnym, używając fałszywych dowodów tożsamości, za pomocą których mogły z łatwością założyć sobie konto.

OnlyFans, założona w 2016 roku osiągnęła **220 milionów użytkowników** i ponad dwa miliony „twórców”, a w czasie tzw. pandemii odnotowała 128% wzrost popularności wśród „fanów”.

Leonid Radvinsky (l. 40) już będąc nastolatkiem prowadził, z terenu Stanów Zjednoczonych, nielegalną działalność internetową oferując hasła do stron internetowych specjalizujących się w najbardziej wyuzdanej i brutalnej pornografii – ujawnił w zeszłym roku [Forbes](#).

W wieku 21 lat został oskarżony – [przez Microsoft i Amazon](#) – za wysyłanie miliardów email spamowych, którą to działalność prowadził już przez kilka lat jako niepełnoletni. Używał on wykradzionej bazy danych użytkowników Hotmail.

Od 2016 roku skupił się na rozbudowywaniu platformy OnlyFans, która – jak widać – przysporzyła mu największych zysków.

Radvinsky unika rozgłosu, prasy i mediów, dbając o rozwijanie biznesu. Wpisuje się on w ramy gangu prowadzącego przemysł pornograficzny, który stał się domeną żydowskich „przedsiębiorców”.

Żydowska specjalność

Jak pisze znawca tematu, żydowski profesor Nathan Abrams, na łamach żydowskiego pisma *The Jewish Quartely*, „**Jakkolwiek Żydzi**

stanowią zaledwie dwa procent amerykańskiej populacji, są prominentnie obecni w przemyśle pornograficznym”.

Abrams, opisując rolę właścicieli jak i „twórców”, dodaje, że **„Żydzi stanowią większość aktorów występujących w filmach pornograficznych tworzonych w latach 1970-1990, a Żydówki znaczącą liczbę *porno-stars*.”**

Po okresie papierowych wydań pism pornograficznych – w której to „przedsiębiorczości” od końca XIX wieku dominowali – w dzisiejszej dobie internetowego rozwoju Żydzi skorzystali z możliwości rozbudowując swoje imperia, oferując „twórcom” możliwości zarobku i „sławy”.

Prof. Nathan Abrams pisze: **„Tak jak Żydzi nadreprezentatywnie uczestniczyli w radykalnych ruchach, tak i teraz nadreprezentatywnie obecni są w przemyśle pornograficznym.”**

Motorem: nienawiść i zysk

Z czego wynikają takie ukierunkowania tej specyficznej nacji? Prof. Nathan wyjaśnia: **„Żydowskie zaangażowanie w przemysł porno jest rezultatem atawistycznej nienawiści do chrześcijańskiego autorytetu.”**

W swoisty sposób zgadza się z prof. Abramem niejaki Al Goldstein, wydawca pornograficznego pisma *Screw*, założonego w 1968 roku jako konkurencja dla *Playboya*: **„JEDYNYM powodem, dla którego Żydzi są w biznesie pornograficznym, jest to, że wydaje nam się, iż Chrystus jest do kitu [w oryginale: *sucks*, co ma bardziej obraźliwe znaczenie], katolicyzm jest do kitu. Nie wierzymy w autorytaryzm.”**

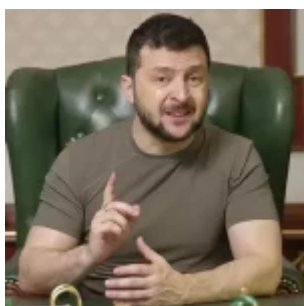
Prof. Nathan Abram podsumowuje celnie, pisząc: **„Żydzi próbują osłabić dominującą w Ameryce kulturę chrześcijańską poprzez działalność wywrotową przeciwko moralności.”**

Jak widać ze swobodnie działającego przemysłu pornograficznego, przy bierności płochliwych, ogłupionych i

przekupionych chrześcijan, udaje się im z łatwością osiągnąć zamierzone cele.

[Źródło](#)

Zełeński „oddaje” Ukrainę Wall Street, a Europa ponosi koszty

Ukraińscy weterani wojenni o tym, jak Kijów plądrował amerykańską pomoc, marnował żołnierzy, zagrażał cywilom i przegrał wojnę

„Broń jest kradziona, pomoc humanitarna kradziona i nie mamy pojęcia, dokąd trafiły miliardy wysłane do tego kraju” – skarżył się Ukrainiec w The Grayzone.

W filmie przesłanym za pośrednictwem komunikatora na Facebooku w lipcu, Ivan* stoi obok swojego samochodu, modelu SUV Mitsubishi z początku 2010 roku. Dym wydobywa się z tylnej szyby. Ivan śmieje się i przesuwając kamerą swojego telefonu przez całą długość pojazdu, wskazując dziury po kulach. – Turbosprężarka zgasła w moim samochodzie – powiedział, kierując telefon w stronę przodu pojazdu. „Mój dowódca mówi, że powinienem sam zapłacić za naprawę. Aby więc używać własnego samochodu na wojnie, muszę za własne pieniądze kupić nową turbosprężarkę”.

Ivan skierował kamerę w stronę swojej twarzy. „Cóż, w pieprzeni skurwysyni członkowie parlamentu, mam nadzieję, że będziecie się wzajemnie pieprzyć. Diabły. Chciałbym, żebyś był na naszym miejscu – powiedział.

W zeszłym miesiącu parlamentarzyści Ukrainy zagłosowali za podwyżką [o 70%](#) . [Dokumenty](#) wskazują, że podwyżkę umożliwiły i zachęciły miliardy dolarów i euro pomocy, które napłynęły z USA i Europy.

„My, ukraińscy żołnierze, nie mamy nic” – powiedział Iwan. „Rzeczy, które żołnierze otrzymali do użytku podczas wojny, pochodziły bezpośrednio od ochotników. Pomoc, która trafia do naszego rządu, nigdy do nas nie dotrze”.

Ivan jest żołnierzem od 2014 roku. Obecnie stacjonuje w regionie Donbasu, gdzie ma za zadanie używać małych dronów

klasy konsumenckiej do wykrywania pozycji rosyjskich do celów artyleryjskich . „ Jest teraz tak wiele problemów na linii frontu” – powiedział. „ Nie mamy połączenia z Internetem, co praktycznie uniemożliwia nam pracę. Musimy jechać, aby uzyskać połączenie na urządzeniach mobilnych. Czy możesz sobie wyobrazić?

Inny żołnierz z oddziału Iwana przysłał nam nagranie przedstawiające siebie z okopu w pobliżu linii frontu w Donbasie. „ Z dokumentów wynika, że rząd zbudował nam tu bunkier” – mówi. „ Ale jak widzicie, nad naszymi głowami jest tylko kilka centymetrów drewna, a to ma nas chronić przed ostrzałem czołgów i artylerii. Rosjanie strzelają do nas godzinami. Sami kopaliśmy te okopy. Mamy tutaj dwa AK-47 z 5 żołnierzami, które ciągle się zacinają z powodu całego kurzu.

„ Poszedłem do mojego dowódcy i wyjaśniłem sytuację. Powiedziałem mu, że utrzymanie tej pozycji jest zbyt trudne. Powiedziałem mu, że rozumiem, że to strategicznie ważny punkt, ale nasz skład jest rozbity i żadna ulga nie nadchodzi. W ciągu 10 dni zginęło tu 15 żołnierzy, wszyscy od ostrzału i odłamków. Poprosiłem dowódcę, czy moglibyśmy przywieźć jakiś ciężki sprzęt do budowy lepszego bunkra, a on odmówił, bo powiedział, że rosyjski ostrzał może uszkodzić sprzęt. Czy go to nie obchodzi, że zginęło tu 15 naszych żołnierzy?

„ Gdybyś próbował wyjaśnić sytuację żołnierzom ukraińskim żołnierzowi amerykańskiemu, pomyśleliby, że jesteś szalony” – powiedział Ivan. „ Wyobraźmy sobie, że mówimy amerykańskiemu żołnierzowi, że podczas wojny używamy naszych samochodów osobowych, a ponadto jesteśmy odpowiedzialni za płacenie za naprawy i paliwo. Kupujemy własną kamizelkę kuloodporną i hełmy . Nie mamy narzędzi obserwacyjnych ani kamer, więc żołnierze muszą wychylać głowy, żeby zobaczyć, co nadchodzi , co oznacza, że w każdej chwili rakietą lub czołg mogą urwać im głowy”.

Illya*, 23-letni żołnierz z Kijowa, mówi, że jego oddział ma

takie same warunki w innej części Donbasu. Wstąpił do Armii Ukraińskiej tuż po wybuchu wojny. Ma doświadczenie w IT i wiedział, że taka wiedza jest bardzo pożądana. „ Gdybym wiedział, ile oszustwa jest w tej armii i jak wszystko będzie dla nas, nigdy bym się nie dołączył” – powiedział. „ Chcę wrócić do domu, ale jeśli ucieknę, grozi mi więzienie”.

Illya i inni żołnierze w jego jednostce nie mają broni ani sprzętu ochronnego. „ Na Ukrainie ludzie oszukują się nawzajem nawet na wojnie” – powiedział. „ Obserwowałem , jak zabierano podarowane nam środki medyczne. Samochody, które zawiozły nas na miejsce, zostały skradzione. I nie zostaliśmy zastąpieni nowymi żołnierzami od trzech miesięcy, chociaż do tej pory powinniśmy byli odetchnąć z ulgą trzy razy.

Billboard wzywa Ukraińców do zgłaszania „rosyjskich kolaborantów”. Zdjęcie: Cory Popp.

„Wszyscy kłamią”: amerykański lekarz opisuje szokującą korupcję

Samantha Morris*, lekarka z Maine, pojechała w maju na Ukrainę, aby pomóc w przeszkoleniu medycznym żołnierzy. „Kiedy pierwszy raz przekroczyłam granicę z Polski, musiałam schować zapasy medyczne pod materacami i pieluchami, aby nie zostały skradzione” – powiedziała. „Pogranicznicy po stronie ukraińskiej po prostu zabiorą rzeczy i powiedzą: 'potrzebujemy tego na naszą wojnę', ale potem po prostu kradną przedmioty i odsprzedają. Szczerze mówiąc, jeśli nie przekazujesz darowizn od ręki do zamierzonych odbiorców, przedmioty nigdy do nich nie dotrą”.

Morris i kilku innych amerykańskich lekarzy zaczęło organizować kursy szkoleniowe w Sumy, średniej wielkości mieście w północno-wschodniej Ukrainie. „Sporządziliśmy umowę z gubernatorem w Sumach, chociaż wszystko, co nam zapewnili, to posiłki i zakwaterowanie, a zakwaterowanie to tylko my spaliśmy na tym samym publicznym uniwersytecie, na którym prowadziliśmy nasze szkolenia” – powiedziała. Gubernator Sumy miał przyjaciela, lokalnego biznesmena, i zażądał, aby ten biznesmen został włączony do kontraktu jako „łącznik” między nimi a miastem Sumy. A jako łącznik dostawał procent od kontraktu. Nasi prawnicy próbowali wynegocjować biznesmena z kontraktu, ale gubernator Sumy nie chciał :t ruszyć. Ostatecznie właśnie podpisaliśmy umowę, aby móc odbyć nasze szkolenia”.

Morris mówi, że w ciągu dwóch miesięcy spędzonych na Ukrainie częściej spotykała się z kradzieżą i korupcją, niż mogła zliczyć. „Główny lekarz w bazie wojskowej w Sumy zamawiał zaopatrzenie medyczne dla wojska w różnych momentach, a 15 ciężarówek z zaopatrzeniem całkowicie zniknęło” – powiedziała. Apteczki wojskowe, które zamierzała rozdać żołnierzom po

ukończeniu jej programu szkoleniowego, zostały skradzione. Kilka dni później zobaczyła te same zestawy na sprzedaż na lokalnym targu.

„Dostałem telefon od pielęgniarki ze szpitala wojskowego w [ukraińskim mieście] Dnieprze” – wspomina Morris. „Powiedziała, że prezes szpitala ukradł wszystkie leki przeciwbólowe, aby je odsprzedać, a ranni żołnierze, którzy byli tam leczeni, nie mieli ulgi w bólu. Błagała nas, abyśmy wręczyli jej leki przeciwbólowe. Powiedziała, że ukryje ich przed prezesem szpitala, żeby dotarli do żołnierzy. Ale komu możesz zaufać? Czy prezes szpitala naprawdę kradł leki, czy też próbowała nas nakłonić do podania jej leków przeciwbólowych do sprzedaży lub użycia? Kto wie. Wszyscy kłamią.

Podarowany ochronny sprzęt wojskowy i bojowe środki medyczne zalały ukraińskie rynki internetowe. Sprzedawcy starają się ukrywać swoją tożsamość, często tworząc nowe konta dostawców dla każdej sprzedaży i gotowi realizować zamówienia wyłącznie pocztą. „Znaleźliśmy pancerne hełmy przekazane jako pomoc od Amerykanów na sprzedaż na stronach internetowych” – powiedział Ivan. „Wiesz, wewnątrz kasku napisana jest klasa ochrony i marka. Widzieliśmy tę markę już wcześniej i zdaliśmy sobie sprawę, że kaski były tymi, które otrzymaliśmy jako pomoc. Niektórzy z nas próbowali skontaktować się ze sprzedawcami, aby umówić się na spotkanie, abyśmy mogli udowodnić, że sprzedają skradzioną pomoc, ale byli podejrzliwi i przestali nam odpowiadać.

Iwan mówi, że słyszał o kradzieży broni przekazanej z krajów zachodnich, ale zwrócił uwagę, że kilku żołnierzy w jego jednostce korzysta z jednego AK-74. „Nie wiedziałbym, jak kradną broń, bo broń w ogóle nie dociera do ukraińskich żołnierzy” – powiedział. „A gdyby dawali więcej niż małe pociski i karabiny, gdyby dawali nam to, czego naprawdę potrzebujemy do walki z Rosją, byłoby bronią zbyt dużą, by ją ukraść”.

Pojazd armii ukraińskiej na drodze do Dniepru. Zdjęcie: Cory Popp.

„Nie sędzę, żeby oni chcieli, żebyśmy wygrali”: Ukraińcy szydzą z zachodniej pomocy

Iwan nie jest optymistycznie nastawiony do szans Ukrainy na wygranie wojny. „ Nie pozostanie Donbas ” – powiedział. „ Rosjanie go zniszczą, albo zapanują nad wszystkim, a potem ruszą na południe . A teraz, jak to jest, powiedziałbym , że 80% cywilów, którzy pozostali w Donbasie, popiera Rosję i przepuszcza im wszystkie nasze informacje o lokalizacji”.

Zapytany, czy uważa, że USA i kraje europejskie naprawdę chcą, aby Ukraina wygrała wojnę, Ivan roześmiał się. „ Nie, nie sędzę , że chcą, abyśmy wygrali”, powiedział. „ Zachód mógłby dać nam broń, która uczyniła nas silniejszymi niż Rosjanie, ale oni tego nie robią . Wiemy, że Polska i kraje bałtyckie chcą, abyśmy wygrali w 100%, ale ich wsparcie nie wystarczy.

„ To oczywiste, że USA nie chcą, aby Ukraina wygrała wojnę” – powiedział Andrey*, ukraiński dziennikarz mieszkający w Mikołajowie . „ Chcą tylko osłabić Rosję. Nikt nie wygra tej wojny, ale kraje, z których USA korzystają jak plac zabaw, przegrają. A korupcja związana z pomocą wojenną jest porażająca. Kradzież broni, kradzież pomocy humanitarnej i nie mamy pojęcia, gdzie się podziały miliardy wysłane do tego kraju”.

Andriej jest szczególnie zbulwersowany brakiem usług dla wewnętrznie przesiedlonych Ukraińców. „To naprawdę nie jest tajemnica, dlaczego wszyscy chcą pojechać do Europy” – powiedział. „ Jest na przykład ośrodek dla uchodźców w pobliżu Dniepru, w którym przesiedleńcom wolno przebywać tylko przez trzy dni. A to 45 czy 50 osób w jednym dużym, otwartym pokoju z jedną łazienką i małą kuchnią. Okropne warunki. Więc po trzech dniach, jeśli nie mają pieniędzy, ubrań, niczego, są wyrzucani i nie mają wyboru, muszą wrócić do swoich domów w

niebezpiecznych rejonach. Musimy zapytać nasz rząd, gdzie się podziały wszystkie pieniądze na pomoc, kiedy nasi żołnierze nie mają tego, czego potrzebują, a nasi cywile nie mają bezpiecznych miejsc pobytu”.

Zagraniczni dziennikarze tuszują ponurą rzeczywistość triumfalnymi urojeniami

Przed wybuchem wojny Andriej przez kilka lat donosił o korupcji i nieuczciwych politykach na Ukrainie. Po śledztwie dotyczącym urzędnika państwowego w Odessie grożono śmiercią jego żonie i młodszej córce, Andriej wysłał je do krewnych we Francji. „Ukraina to demokracja, prawda? Żeby rząd nie naciskał na ciebie w sposób oficjalny. Po pierwsze, otrzymujesz telefony ostrzegające Cię, abyś przestał. Następnie proponują ci pieniądze, aby przestać. A potem, jeśli nie chcesz być kupiony, powinieneś być przygotowany na atak.

„Prawdziwe dziennikarstwo jest tutaj niebezpieczne” – kontynuował. „Widzisz, odkąd zaczęła się wojna, mamy tych nowych gwiazdnych reporterów i codziennie piszą, że „Putin jest zły, rosyjscy żołnierze zachowują się bardzo źle... dzisiaj armia ukraińska zabiła 1000 Rosjan i zniszczyła 500 rosyjskich czołgów. „Zdobywają milion obserwujących na Twitterze, ponieważ kłamią, a to nie jest prawdziwe doniesienie. Ale jeśli napiszesz o korupcji w siłach zbrojnych i będziesz miał prawdziwe przykłady... nie będziesz sławny i będziesz miał kłopoty.

Andrey odebrał dodatkową pracę jako fixer, organizując wywiady i tłumacząc dla zagranicznych dziennikarzy na Ukrainie, aby relacjonować wojnę. „Pracowałem z kilkunastoma dziennikarzami z różnych krajów Europy” – powiedział. „Wszyscy byli w szoku. Wyjechali z Ukrainy w szoku. Powiedzieli, że nie mogą uwierzyć w sytuację tutaj. Ale ten szok nie znalazł się w żadnym z ich

artykułów o wojnie. Ich artykuły mówiły, że Ukraina jest na drodze do zwycięstwa, co nie jest prawdą”.

Billboard promujący Batalion Azowski w Kramatorsku. Zdjęcie: Cory Popp.

Ukraińscy żołnierze i ochotnicy potwierdzają, że ukraińskie siły zbrojne zagrażają cywilom

W lipcu spędziliśmy noc w hotelu w Kramatorsku i obawialiśmy się , że wśród gości hotelu byli neonazistowscy żołnierze batalionu Azow . 4 sierpnia Amnesty International [opublikowała badanie](#) ujawniające, że od początku wojny w lutym siły ukraińskie zagrażają ludności cywilnej poprzez zakładanie baz w szkołach i szpitalach oraz operowanie systemami uzbrojenia na terenach cywilnych, co stanowi pogwałcenie prawa międzynarodowego.

Amnesty International planuje teraz „[ponowną ocenę](#)” swojego raportu w odpowiedzi na masowe publiczne oburzenie po jego opublikowaniu, ale ukraińscy żołnierze i zagraniczni ochotnicy

potwierdzili, że ukraińskie siły zbrojne utrzymują silną obecność na obszarach cywilnych. „ Nasze bazy zostały w większości zbudowane w czasach sowieckich” – powiedział Iwan. „ Więc teraz Rosja zna nasze bazy od podszewki. Trzeba rozrzucić żołnierzy i broń w inne miejsca .

Były żołnierz USA, znany pod pseudonimem „ Benjamin Velcro”, był ochotnikiem bojownikiem Międzynarodowego Legionu Obrony Terytorialnej Ukrainy, oficjalnej jednostki Sił Zbrojnych Ukrainy dla zagranicznych ochotników. Spędził pięć miesięcy w różnych częściach Ukrainy i mówi, że stacjonowanie żołnierzy na terenach cywilnych było częstym zjawiskiem.

„ Kiedy słyszę, że Rosja zbombardowała szkołę, po prostu wzruszam ramionami” – powiedział amerykański bojownik z zagranicy. „ Ponieważ stacjonowałem w szkole. To jest fakt. W szkole nie było dzieci, więc to nie tak, że zagrażały dzieciom. Wystarczy więc, by Ukraina powiedziała: „ Ach! Uderzyli w szkołę! „ A to z ich strony łączy się w łatwą narrację medialną”.

Podobnie jak Ivan, Velcro również pesymistycznie ocenia szanse Ukrainy na wygranie wojny. „Człowieku, chcę, żeby wszystko na świecie to wygrała Ukraina. Chcę, aby Ukraina odzyskała swoje granice sprzed 2014 roku. Ale czy uważam, że jest to możliwe? Nie. Nie możesz wiecznie podtrzymywać wojny przez finansowanie społecznościowe.

**Kilka osób, z którymi przeprowadzono wywiad, poprosiło o cytowanie pod przybranymi imionami, aby uchronić się przed potencjalnym niebezpieczeństwem*

Lindsey Snell – Cory Popp – 18 sierpnia 2022

[Źródło](#)

Irokezi przed maszynką do mięsa

Jak zauważył Franciszek ks. de La Rochefoucauld, tylko dlatego Pan Bóg nie zsyła na ziemię drugiego potopu, bo przekonał się o całkowitej bezskuteczności pierwszego. Nieubłaganie zbliża się 83 rocznica wybuchu II wojny światowej, która rozpoczęła się od napaści Niemiec na Polskę. Ta napaść została poprzedzona zawartym 23 sierpnia 1939 roku paktem „*Ribbentrop-Mołotow*”, a podstawie którego Armia Czerwona 17 września „*wkroczyła*” na wschodnią część Polski. Z zagadkowych przyczyn Naczelnny Wódz, marszałek Edward Rydz-Smigły, zanim uciekł za granicę, wydał rozkaz, by „*z Sowietami nie walczyć*”. Dlaczego Polsce wolno było walczyć z Niemcami, a z Sowietami – już nie – tajemnica to wielka, na którą pewne światło rzucają dwa wydarzenia. Pierwsze – to wizyta delegacji brytyjskiego sztabu imperialnego („*były czasy, przed wojną, panietego!*”) w Moskwie, podczas której marszałek Edmund Ironside próbował namówić Stalina do udziału w antyniemieckiej koalicji. Jak bowiem twierdzi Stanisław Cat-Mackiewicz, Wielka Brytania nie prowadziła wojen inaczej, jak w koalicji, której jest politycznym kierownikiem. Jeśli takiej koalicji stworzyć się nie uda, to Wielka Brytania wojny nie zaczyna, chyba, że już musi, bo ktoś ją zaatakował, jak to było np. na Falklandach – ale i wtedy starała się przynajmniej o nihil obstat ze strony amerykańskiego sekretarza obrony Aleksandra Haiga. Ojciec

Narodów propozycji marszałka Ironside nie odrzucił, a tylko zwrócił uwagę, że ZSRR nie ma wspólnej granicy z Niemcami, więc jakże w tych warunkach Armia Czerwona miałaby wejść w kontakt bojowy z Wehrmachtem? Gdyby jednak Armia Czerwona obsadziła zachodnią granicę Polski – aaa, to co innego! Ponieważ Wielka Brytania zaledwie w kwietniu 1939 roku udzieliła Polsce enigmatycznych „gwarancji”, to marszałek Ironside taktownie tej propozycji do Warszawy podobno nie przekazał, dzięki temu wszyscy sanacyjni dygnitarze myśleli, że z tymi gwarancjami, to wszystko naprawdę. Że tak właśnie było, przyznał to 5 lat później ówczesny Naczelnny Wódz, gen. Kazimierz Sosnkowski w rozkazie do żołnierzy, którego pierwsze zdanie brzmiało: *„Żołnierze! Mija pięć lat odkąd Polska, wysłuchawszy zachęty rządu brytyjskiego, stanęła do samotnej walki z Niemcami.”* Ponieważ nic tak nie gorszy, jak prawda, toteż generał Sosnkowski za ujawnienie tej wielkiej tajemnicy, został zmuszony do ustąpienia ze stanowiska Naczelnego Wodza, w jego miejsce zajął generał Tadeusz Bór-Komorowski, który żadnych pretensji pod adresem Wielkiej Brytanii już nie ośmielił się wysunąć, chociaż po tragicznym doświadczeniu Powstania Warszawskiego pewnie zdawał sobie sprawę, że było ono drugim etapem wkręcania Polski przez Wielką Brytanię w maszynkę do mięsa. Bo dzięki owej „zachęcie” – jak napisał generał Sosnkowski – pierwszy raz Polska została w tę maszynkę wkręcona właśnie we wrześniu 1939 roku. To, że maszynką kręcili Niemcy i Sowietci, niczego nie zmienia, bo samo wkręcenie zawdzięczamy naszej ówczesnej brytyjskiej „Sojuszniczce”. Najlepiej jest bowiem wojować ze swoim wrogiem rękoma jakichś Irokezów, którzy nie tylko myślą, że to wszystko naprawdę, więc kiedy zostaną pomyślnie wkręceni, to nawet się biją.

Od tamtej pory minęły lata, zmieniło się – jak pisze poeta – *„oblicze świata”*, ale mechanizm wkręcania mniej wartościowych Irokezów w maszynki do mięsa się nie zmienił. Kiedy w końcu 2013 roku prezydent Obama postanowił, czy też starsi i mądrzejsi postanowili za niego, zresetować swój poprzedni

„reset” w stosunkach amerykańsko-rosyjskich z 17 września 2009 roku, USA przekazały Irokezom w Kijowie ponad 5 miliardów dolarów na przeprowadzenie „Majdanu”. Ujawniła to niechcący pani Victoria Nuland, która nie tylko maczała w tym palce, ale o której piszą, że tak naprawdę nazywa się Nudelman, a zamężna jest z trockistą nazwiskiem Robert Kagan. To właśnie był początek wkręcania przez USA w maszynkę do mięsa ukraińskich Irokezów – bo poprzednia, „pomarańczowa rewolucja”, była tylko przygotowaniem na Ukrainie żerowiska dla starego żydowskiego grandziarza finansowego Jerzego Sorosa, który – jak ujawnił brytyjski „Guardian” – sypnął na ten cel 20 mln dolarów, za które zwolennicy Wiktora Juszczenki i pięknej Julii mieli i pieczone i smażone, dzięki czemu mogli nie tylko porzucić na kilka tygodni zajęcia zarobkowe, ale i wypić i zakąsić. W ten sposób ukraińscy Irokezi dostali się pod okupację tak zarwanych „oligarchów”, z których jeden, z pierwszorzędnymi korzeniami, nazwiskiem Igor Kołomojski, nawet wynalazł im charyzmatycznego przywódcę w osobie również pierwszorzędnie ukorzenionego Włodzimierza Zełeńskiego. I dopiero wtedy Amerykanie zaczęli wkręcać ukraińskich Irokezów w maszynkę do mięsa.

Bo „Majdan” oznaczał, iż USA wysadziły w powietrze ustanowiony na szczycie NATO w Lizbonie 20 listopada 2010 roku, a wynegocjowany uprzednio z Moskalikami porządek polityczny, którego najważniejszym postanowieniem było proklamowanie strategicznego partnerstwa NATO -Rosja, którego najtwardszym jądrem było strategiczne partnerstwo niemiecko-rosyjskie, a jego kamieniem węgielnym – podział Europy na strefę rosyjską i strefę niemiecką. Moskalikowie skorzystali z tej okazji i oskubały Ukrainę z Krymu oraz otworzyli w organizmie tego państwa krwawiącą ranę w postaci zbuntowanych obwodów: donieckiego i ługańskiego. Ale w czerwcu ub. roku do Europy przyleciał amerykański prezydent Józio Biden, do tego stopnia szczelnie obstawiony przez Żydów, że bez ich pomocy chyba nie wie, czy na świecie jest noc, czy dzień. Ten spotkał się dwukrotnie z zimnym ruskim czekistą Putinem i coś mu musiał

powiedzieć, bo od tego momentu rozpoczęły się rosyjskie przygotowania do inwazji Ukrainy. Czy przypadkiem Józio nie powiedział Putinowi, że USA preforsują przyjęcie Ukrainy do NATO i pod ruskim nosem zainstalują rakiety, podobnie jak to w 1962 roku zrobił Chruszczow na Kubie, 90 mil do USA? Na taką możliwość wskazuje ogłoszony przez Putina cel inwazji na Ukrainę w postaci „*demilitaryzacji*” tego państwa, to znaczy – wyeliminowania możliwości, by kiedykolwiek stało się ono członkiem NATO. Krótko mówiąc, Moskaliki wolałyby przywrócić porządek lizboński, jeśli nawet nie towarzyszyłoby temu przywrócenie strategicznego partnerstwa NATO-Rosja.

Jaki był z kolei polityczny cel Ameryki? Wyjaśnił to sekretarz stanu z pierwszorzędnymi białostockimi korzeniami, pan Antoni Blinken, że tak naprawdę chodzi o osłabienie Rosji. Jeśli można tego dokonać poprzez wkręcenie w ruską maszynkę do mięsa ukraińskich Irokezów, no to czegoż chcieć więcej? Amerykanie nie tylko sami podsyłają Irokezom coraz to więcej broni, ale każą to robić też swoim wasalom, wśród których przodownikiem socjalistycznego współzawodnictwa jest oczywiście Polska. Na szczęście tym razem to nie my, tylko Irokezi ukraińscy, zostali wkręceni w maszynkę do mięsa, co nawet budzi moje współczucie tym bardziej, że Amerykanie wojują tam z Rosją do ostatniego Ukraińca – ale niepokój wzbudza to, że kiedy – co nie daj Boże – Ukraińców by zabrakło, albo stracili chęć do walki, to Nasi Sojusznicy już kombinują, jakby tu wkręcić w maszynkę do mięsa kolejnych Irokezów. Oto szef Brytyjskiego Komitetu Obrony, pan Tobiasz Ellwood oraz amerykański kongresman, Adam Kinzinger oświadczyli niedawno, że „*celowe i umyślne*” uszkodzenie przez Rosję elektrowni atomowej w Zaporozżu, zostałoby uznane za „*atak Rosji na NATO*” i pretekst do zastosowania art. 5 traktatu waszyngtońskiego. Dopiero teraz możemy zrozumieć, dlaczego od marca br. kiedy to Rosja okupowała tę elektrownię, tak intensywnie nam wmawiano, że natychmiast zaczęła ostrzeliwać ją z armat – bo Ukraińcy tam przecież nie strzelają. Czyżby w sytuacji, kiedy zabraknie ostatniego Ukraińca, Nasi Sojusznicy już zaplanowali, którego

następnego Irokeza zacząć wkręcać w maszynkę do mięsa? Nie jest wykluczone, że nasz sanacyjny rząd, incluso z prezydentem Dudą, którego prezydent Zeleński udelektował ostatnio zmianą koszuli, będzie takim dowodem zaufania połączony w samą łechtaczkę. No a potem? „A potem Adam i cholera, a potem Juliusz i suchoty, o Filareci, biedne dzieci, kochany kraju złoty!”

[Stanisław Michalkiewicz](#)

Rosja i Ukraina doszły do porozumienia w kwietniu... i wtedy interweniowała Wielka Brytania

Naczelną dewizą imperiów i państw poważnych jest prowadzenie polityki zgodnej z obranym kierunkiem interesów państwowych. Nie inaczej zachowywała się w swej historii Wielka Brytania, która wszelkimi sposobami – włącznie z manipulacją, kłamstwem, propagandą czy szantażem, czyli dostępnymi narzędziami polityki – dążyła do realizacji swych celów.

Klasycznym już niemal przykładem dla każdego kto kojarzy podstawowe wydarzenia prowadzące do wybuchu II wojny światowej, są „gwarancje” udzielone II RP przez Wielką

Brytanię, które odsunęły widmo hitlerowskiego ataku na Wyspy i skierowały najostrejsze pierwsze fazy wojny przeciwko Polsce. Te pozbawione jakichkolwiek podstaw gwarancje i papierowe zapewnienia bez pokrycia, zostały naiwnie i romantycznie kupione przez władze polskie.

Trudno jest winić Wielką Brytanię, jej polityków i sprawny aparat administracyjny, za to że nie kierowała się i nie kieruje moralnymi pryncypiami i że konsekwentnie realizuje egoistyczne założenia. W polityce dominuje siła pozbawiona moralności, i tylko strony słabe, niewyrobione, łatwo ulegające iluzji, a może po prostu kierowane przez głupie jednostki, nie są w stanie tego zrozumieć i ulegają złudzeniom „trwałych sojuszy”.

Tak jak sytuacja sprzed II wojny światowej oddaliła od Wielkiej Brytanii pierwszą konfrontację wojenną, dając czas na dozbrojenie, na sterowanie innymi, na ocenę sytuacji jako obserwator, tak i w czasach dzisiejszych Wielka Brytania podobnie dba o swoje interesy. Interesy, które są definiowane w salonach i publicznie realizowane przez quasi-wybieralnych polityków, niekoniecznie od razu jednak rozpoznajemy, czy w pełni rozumiemy. Taka też sytuacja ma miejsce w obecnie prowadzonej wojnie amerykańsko-rosyjskiej na Ukrainie.

Toczący się od wielu lat marsz rozszerzający granice NATO i okrążający Rosję, zastopowany został poprzez rozpoczęcie operacji specjalnej, która nabrała charakteru wojny lokalnej.

W tym starciu, wojska ukraińskie poniosły klęskę, która w magiczny sposób przemieniana jest przez zachodnie media w zwycięstwo ukraińskich bohaterów. Jednak obiektywnie oceniając sytuację, Zełenski gotowy był zawrzeć z Rosją rozejm i przyjąć warunki pokojowe.

Miało to miejsce w kwietniu 2022 r., kiedy negocjatorzy obydwu stron wstępnie zgodzili się na przyjęcie następujących warunków:

1. Rosja wycofuje swe wojska na pozycje sprzed 23 lutego, czyli opuszcza terytorium Ukrainy (poza kontrolowanym Donbasem i Krymem);
2. Ukraina wycofuje się z dążenia do członkostwa w NATO.

Jak widać, pokój był w zasięgu ręki i obydwie strony kierowały się w stronę pokojowego rozstrzygnięcia konfliktu.

Warto również dodać, że dokładnie w tym właśnie czasie (25 marca br), watykański Franciszek wraz z wieloma biskupami na świecie, dokonał tzw. konsekracji Rosji i Ukrainy, i jakkolwiek w żaden sposób nie wypełnia to próśb Matki Bożej Fatimskiej, to przecież trudno jest zaprzeczyć, aby publiczna modlitwa tego rodzaju nie mogła nie wpłynąć pozytywnie na duchową sferę ludzkości.

Niestety, właśnie w tym momencie kiedy istniała możliwość zawarcia pokoju, interweniowała Wielka Brytania.

Niemiecki plakat propagandowy z czasów II wojny światowej. Jakże celny, gdy spojrzysz na tamte czasy jako globalną rozgrywkę mocarstw, z Polską w roli całopalnej ofiary. I jakże symboliczny w czasach dzisiejszych...

Dowiadujemy się o tym nieco przypadkowo i pokątnie, choć z

najlepszych źródeł.

Oto niejaka Fiona Hill (l. 57) – urodzona w Wielkiej Brytanii, lecz naturalizowana w USA; b. dyrektor amerykańskiej rządowej Rady Bezpieczeństwa Narodowego, czyli odpowiedzialna za bezpieczeństwo USA; specjalistka od spraw europejskich i rosyjskich – napisała na łamach wpływowego pisma *Foreign Affairs* (wrzesień/październik 2022), artykuł pt „Świat, którego pragnie Putin”, w którym to tekście przekazuje tę kluczową informację.

Jak pisze Hill (artykuł napisany wspólnie z Angellą Stent (l.75), profesor *Georgetown University*, która jest również specjalistką od spraw rosyjskich, członkinią Narodowej Rady ds Wywiadu – *National Intelligence Council*):

„Według wielu byłych wysokich urzędników amerykańskich, z którymi rozmawialiśmy, w kwietniu 2022 roku rosyjscy i ukraińscy negocjatorzy wydawali się wstępnie uzgodnić zarys wynegocjowanej tymczasowej ugody: Rosja wycofałaby się do swojej pozycji z 23 lutego, kiedy to kontrolowała część regionu Donbasu i cały Krym, a w zamian Ukraina obiecałaby nie starać się o członkostwo w NATO i zamiast tego otrzymać gwarancje bezpieczeństwa od szeregu krajów.”

„According to multiple former senior U.S. officials we spoke with, in April 2022, Russian and Ukrainian negotiators appeared to have tentatively agreed on the outlines of a negotiated interim settlement: Russia would withdraw to its position on February 23, when it controlled part of the Donbas region and all of Crimea, and in exchange, Ukraine would promise not to seek NATO membership and instead receive security guarantees from a number of countries.”

Despite calls by some for a negotiated settlement that would involve Ukrainian territorial concessions, Putin seems uninterested in a compromise that would leave Ukraine as a sovereign, independent state—whatever its borders. According to multiple former senior U.S. officials we spoke with, in April 2022, Russian and Ukrainian negotiators appeared to have tentatively agreed on the outlines of a negotiated interim settlement: Russia would withdraw to its position on February 23, when it controlled part of the Donbas region and all of Crimea, and in exchange, Ukraine would promise not to seek NATO membership and instead receive security guarantees from a number of countries. But as Russian Foreign Minister Sergey Lavrov stated in a July interview with his country's state media, this compromise is no longer an option. Even giving Russia all of the Donbas is not enough. "Now the geography is different," Lavrov asserted, in describing Russia's short-term military aims. "It's also Kherson and the Zaporizhzhya regions and a number of other territories." The goal is not negotiation, but Ukrainian capitulation.

Screenshot source: [Foreign Affairs](#)

Co prawda artykuł napisany jest w typowym antyputinowskim i antyrosyjskim stylu, a Autorki celowo niedopowiadają wiele faktów i zaciemniają obraz, ale nie ulega wątpliwości, że mają wystarczające koneksje i wiedzę o zakulisowych wydarzeniach.

Zatem, gdy pokój był w zasięgu ręki i kompromisowego podpisu, na scenę wkroczył nie kto inny jak Boris Johnson (wpychany w wiele pułapek przez swoją kolejną żonę Carrie Symonds – złego ducha Jonhsona i Wielkiej Brytanii), który 9 kwietnia oznajmił, że obiecuje Ukrainie pomoc militarną o wartości 100 milionów funtów oraz ekonomiczną pomoc w wysokości pół miliarda funtów, plus gwarancje na kolejne miliard funtów pożyczki. Te wszystkie zapewnienia i gwarancje zostały kupione przez Zełenskiego, jego otoczenie oraz poparte amerykańską militarną filantropią.

Bowiem celem skonsolidowanych działań amerykańsko-brytyjskich, wraz z serwilistycznymi „państwami sojusznicznymi” – na czele z Polską – nie jest zawarcie pokoju, nie jest międzynarodowa zgoda, nie jest stabilność i rozwój gospodarczy społeczeństw. Celem jest rozognianie sytuacji, kreowanie konfliktów i dalsze rozszerzanie strefy militarnych wpływów. Rosja stoi temu na przeszkodzie, Rosja nie ulega (przynajmniej nie w pełni) globalistycznemu, masońskiemu siłom, Rosja jest duchową kością niezgody dla rewolucjonistów amerykańskich pragnących podpalić świat.

[LM](#)

Wojna na Ukrainie – fakty niepopularne

Ten artykuł piszę w poczuciu oburzenia na bezczelne kłamstwa zachodniej i polskiej propagandy na temat obecnych wydarzeń na Ukrainie. Prawda, ludziom, którzy uciekają z terenów objętych wojną i rozbojem wewnętrznym trzeba pomóc. To jest pomoc humanitarna – ale tylko do czasu gdy na Ukrainie zapanuje pokój. Później staną się oni migrantami ekonomicznymi. Jeśli Ukraina tę wojnę wygra, migranci powinni wrócić do Ukrainy i pomagać w jej odbudowie. Jeśli ją przegra i działania wojenne ustaną, regularne procedury imigracyjne zostaną przywrócone w państwach zachodnich.

Jeszcze wyraźniej ocena sytuacji na Ukrainie wygląda przez pryzmat wydarzeń politycznych i ekonomicznych. Na podstawie historycznych faktów należy jednoznacznie stwierdzić, że odpowiedzialność za obecną wojnę ponoszą Stany Zjednoczone, a w Polsce także PiS i Jarosław Kaczyński. Pisałem o tym od dawna i to właśnie zapoczątkowało mój późniejszy konflikt z niektórymi byłymi kolegami. Choć nie jestem zwolennikiem rosyjskiej polityki wobec Europy i Polski, uważam, że w sprawie tej wojny należy uczciwie i niezależnie od osobistych sympatii przedstawiać obiektywną, opartą na faktach prawdę.

Polityczne i militarne tło konfliktu

1. Strefa buforowa i bezpieczeństwo granic

- **1990 – Fałszywa obietnica NATO.** Sekretarz Stanu USA James Baker i minister spraw zagranicznych RFN Dietrich Genscher publicznie obiecują Gorbaczowowi, że w zamian za zgodę ZSRR na zjednoczenie Niemiec, [NATO „nie przesunie się nawet jeden cal w kierunku wschodnim”](#);
- **1991 – Upadek ZSRR, Rosja wchodzi na drogę transformacji ustrojowej;**
- **Od 1991 – Kolorowe rewolucje** w byłych państwach członkowskich Układu Warszawskiego;
- **1994 – Memorandum Budapesztańskie** – gwarancja bezpieczeństwa terytorialnego Ukrainy w zamian za zrzeczenie się przez Ukrainę sowieckiej broni jądrowej i broni masowego rażenia. Rosja je podpisuje w kontekście obietnicy, że NATO nie przesunie się na Wschód, pod jej granice.
- **1999 – Bombardowanie i terytorialny podział Jugosławii przez NATO;**
- **1999 – Włączenie Czech, Węgier i Polski do NATO** (złamanie

obietnicy danej Gorbaczowowi);

- **2004** – Włączenie **Bułgarii, Estonii, Litwy, Łotwy, Rumunii, Słowacji i Słowenii** do NATO;
- **2009** – Włączenie **Albanii i Kroacji** do NATO;
- **2014** – [Finansowanie i wspieranie przez USA](#) rozruchów (kijowski Majdan) i przewrotu politycznego na Ukrainie;
- **2014** – [Jarosław Kaczyński przemawia na kijowskim Majdanie](#) i podburza tłum do rozruchów;
- **2014** – Zaraz po krwawym i niekonstytucyjnym przewrocie w Kijowie, rządy Ukrainy i USA głośno mówią o **potrzebie wstąpienia Ukrainy do NATO**;
- **2014-2015** – Planowanie i rozmieszczanie baz i sprzętu militarnego USA w Polsce, na Litwie, Łotwie i w Estonii oraz w Turcji i w Rumunii. Prowokacyjne manewry z udziałem jednostek i sprzętu armii USA na granicach Rosji.
- **Od 2016** (PiS u władzy) – Agresywne demonizowanie i antagonizowanie Rosji w Polsce i na arenie międzynarodowej. [Budowa trasy Via Baltica i Rail Baltica](#) oraz lotnisk logistycznych przez Litwę, Łotwę i Estonię, aż to Tallinna – na potrzeby oddziałów szybkiego reagowania NATO. Rozmieszczenie baz armii USA w Polsce. Manewry NATO na granicach Rosji. Blokowanie rurociągu Nord Stream i Nord Stream 2. Uzbrajanie, szkolenie i włączanie Ukrainy w natowskie struktury dowodzenia i łączności.

Ekonomiczne tło konfliktu

Od 1991 – kolorowe rewolucje wzdłuż projektowanych przez Zachód korytarzy rurociągowych;

Od 9/11/2001, wojny o złoża ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wojny o korytarze rurociągowy z krajów arabskich i z rejonu

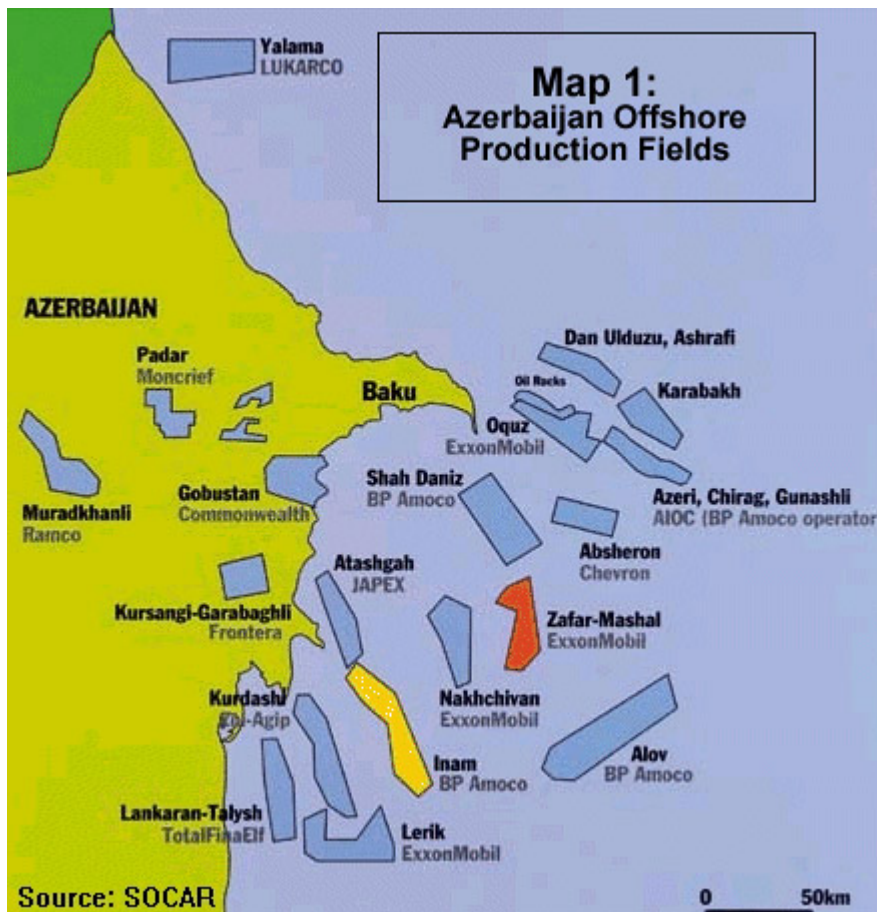
Baku do Europy, co ma na celu m.in. likwidację rosyjskiego eksportu surowców energetycznych do Europy i sabotaż rosyjskich inwestycji (istniejących rurociągów). Z tym były związane wojna Gruzji na Południową Ossetię, Wojna Rosji na Gruzję, próby wzniecania rozruchów w Czeczeni, Dagestanie, Inguszczy i Abchazji, oraz zablokowanie przez Rosję projektowanych przez Zachód korytarzy rurociągowych (zajęcie Krymu i tzw. „samoobrona” w rejonie Donieck – Ługańsk na Ukrainie). Także, włączenie się Rosji do wojny w Syrii aby zablokować korytarze rurociągowie z południa, przez Turcję, do Europy.

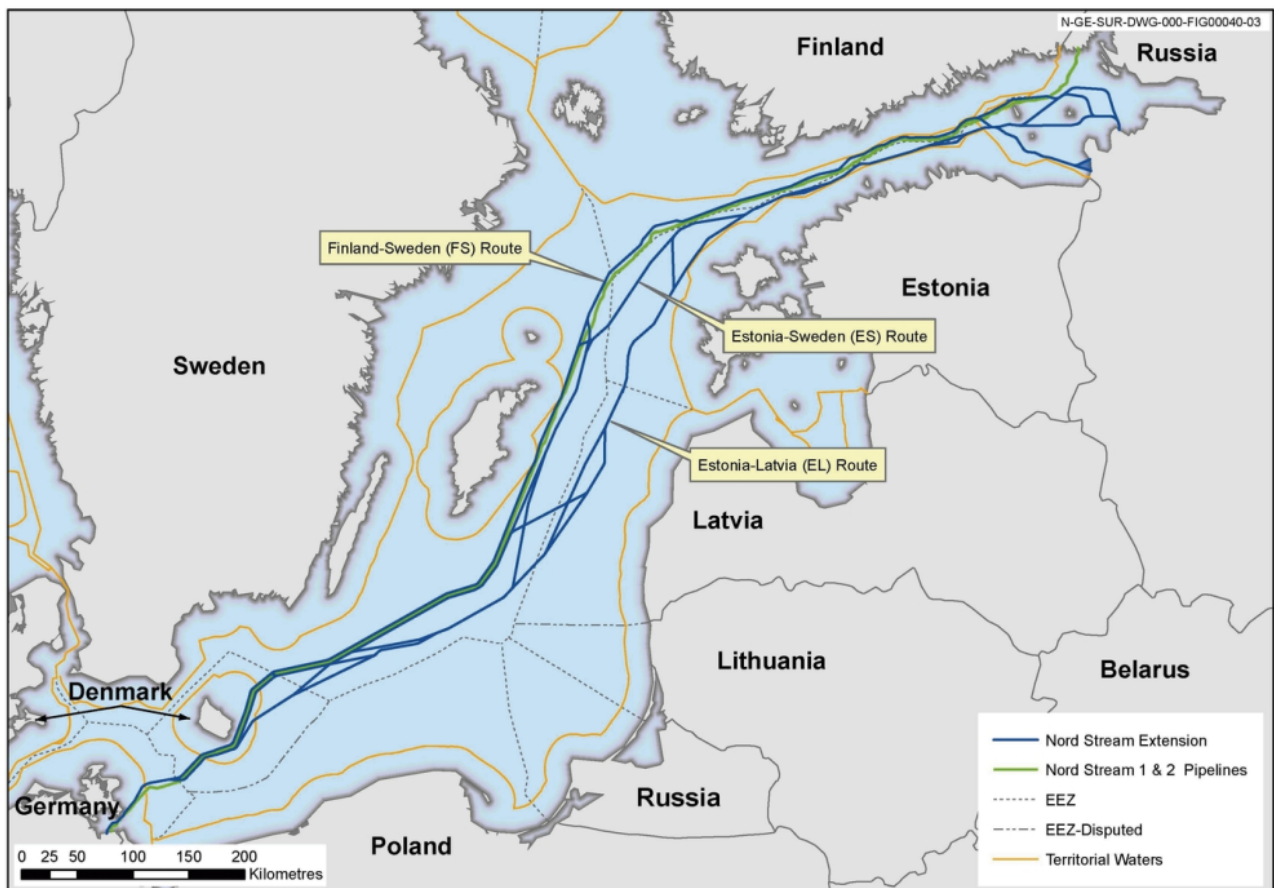
Rurociągi rosyjskie (niebieskie) i projektowane rurociągi zachodnie (czerwone)

Złóża ropy naftowej i gazu ziemnego
(Bliski Wschód, Morze Czarne, Morze Kaspjskie)

Złoża ropy naftowej i gazu ziemnego wokół Baku, Azerbejdżan

Rurociągi Nord Stream 1 i 2

Wiecej na ten temat tutaj: [0 wojnach gazowo-olejowych](#).

- **Od 2014 – USA zapobiega współpracy gospodarczej i politycznej między Rosją i Niemcami** (zmuszanie Niemiec do stosowania sankcji przeciwko Rosji, blokowanie projektu Nord Stream 2, popieranie inicjatywy Trójmorza);
- **Od 2014 – USA blokuje wejście chińskiego Szlaku Jedwabnego do Europy** (m.in. popieranie inicjatywy Trójmorza, odmowa przez Polskę współpracy w ramach chińskiego projektu Jeden Pas i Jedna Droga);

Strategiczne cele Rosji

1. Bezpieczeństwo granic

Ustanowienie strefy buforowej między NATO i Rosją oraz uniemożliwienie wojskom NATO przesuwania ich baz i broni do granic Rosji. Minimum: wschodnia Ukraina leżąca na wschód od rzeki Dniepr.

Sytuacja geopolitryczna w dniu rozpoczęcia wojny, 22 lutego 2022 r.

- Czerwone – Rosja
- Fioletowe – Sojusznicy Rosji (Białoruś, Kazachstan, Azerbejdżan i Armenia, zachodnia Syria)
- Żółte – Teren objęty działaniami wojennymi na Ukrainie i w Syrii
- Zielone – Państwa zagrożone interwencją Rosji (wschodnia Ukraina, Litwa, Łotwa, Estonia i Gruzja)

Myślę, że reakcja Rosji, w tej sytuacji, jest bardzo umiarkowana. Zachód złamał obietnicę daną Rosji. W oczywisty sposób zmieniło to rzeczywistość polityczną i militarną. W konsekwencji, Rosja poczuła się oszukana i zagrożona – i moim zdaniem miała prawo wycofać się z Memorandum Budapesztańskiego, które podpisała wierząc, że dane jej gwarancje bezpieczeństwa będą dotrzymane.

Politycy rosyjscy od 2011 roku ostrzegają, iż nie dopuszczą do

tego, aby NATO rozlokowało swoje armie i rakiety na samych granicach Rosji i otaczało Moskwę. Moskwa od dawna proponuje neutralną Ukrainę jako strefę buforową gwarantującą bezpieczeństwo obu stronom. Natomiast rozwiązaniu konfliktu między etnicznie rosyjską Ukrainą wschodnią i Ukrainą zachodnią, miały służyć Porozumienia Mińskie (Minsk Agreements). Po ich podpisaniu zostały one storpedowane i zignorowane przez państwa zachodnie. Widocznie nie chodziło im o zażegnanie konfliktu, tylko o jego podsycanie.

Przypomnijmy jak prezydent J.F. Kennedy zareagował na próbę rozmieszczenia baz i rakiet sowieckich na Kubie w 1962 roku, podczas tzw. **kryzysu kubańskiego**). To przemówienie prezydenta Johna F. Kennedego z października 1962 roku mógłby dziś powtórzyć Putin, zmieniając tylko nazwy krajów:

Przemówienie prezydenta Kennedego, październik, 1962

2. Zakończenie wojny domowej między zachodnią Ukrainą a etnicznymi Rosjanami we wschodniej Ukrainie

Od 2014 roku trwa tam wojna domowa. To uwidacznia się, między innymi, w traktowaniu przez jednostki wojskowe z zachodniej Ukrainy etnicznie rosyjskiej ludności cywilnej na wschodzie Ukrainy i wykorzystywaniu tej ludności cywilnej jako żywych tarcz.

3. Ochrona inwestycji i eksportu surowców energetycznych

Blokowanie projektowanych przez kraje i firmy zachodnie korytarzy rurociągowych (Czecznia, Abchazja, Południowa Osetia, Dagesta, Igniszecja, Gruzja, Krym, wschodnia Ukraina, Syria);

Wiecej na ten temat tutaj: [0 wojnach gazowo-olejowych](#).

4. Pozyskanie drogi lądowej łączącej Krym z resztą Rosji

Obecne działania wojenne wzdłuż wybrzeży Morza Czarnego i Morza Azowskiego, od Krymu do Mariopola i rejonu Donieck-

Ługańsk;

5. **Odcięcie Ukrainy** od Morza Azowskiego i, być może, także od Morza Czarnego.

6. **Odcięcie Litwy, Łotwy i Estonii** od pozostałych państw NATO – (niekoniecznie w tej wojnie)

- [0 co chodzi z Przesmykiem Suwalskim?](#)

7. **Odzyskanie Gruzji** w celu zabezpieczenia rurociągów z rejonu Baku (Azerbejdżan) – (niekoniecznie w tej wojnie)

- [Putin and Azerbaijan's Aliyev Joint Press Conference](#)

Działania wojenne

Sytuacja 2 marca:

2 marca 2021 r.

Wygląda na to, że Rosja próbuje „zagarnąć” do strefy swoich

wpływów wschodnią Ukrainę (na wschód od Dniepru), oraz Nikolajew, Odesę i, Kijów, tworząc w ten sposób strefę buforową między swoimi granicami i państwami należącymi do NATO. Być może się mylę, ale zachodnia Ukraina jest w tym układzie bezpieczna i tam, w pierwszym rzędzie, powinni znaleźć schronienie uchodźcy z terenów objętych działaniami wojennymi.

Rosyjska ofensywa posuwa się naprzód ze zmiennym szczęściem. Dziś (ósmý dzień wojny, 3 marca) siły obronne Ukrainy zatrzymały ofensywę armii rosyjskiej na trzech głównych frontach: Nikolajew, Mariupol i Kijów. Państwa zachodnie dostarczają Ukrainie broń i inny sprzęt wojskowy, prezydent Zelensky mówi o przybyciu na Ukrainę 16000 „zagranicznych ochotników” wspomagających armię ukraińską. Rozmowy między delegacją rosyjską i ukraińską na terenie Białorusi się załamują wobec wstępnego żądania Ukrainy aby Rosja przerwała działania wojenne i wycofała swoje wojska z terytorium Ukrainy. Rosja wykorzystuje te przerwy w walce na przegrupowanie, włączenie do wojny dodatkowych batalionów oraz uzupełnienie zaopatrzenia armii w żywność, paliwo, broń i amunicję. Zwiększa się udział w wojnie rosyjskich powietrznych sił zbrojnych. Prezydent Putin postawił w stan gotowości rosyjskie jednostki nuklearne. Białoruś oświadczyła, że nie weźmie czynnego udziału w działaniach militarnych na terenie Ukrainy.

Trudno przewidzieć dalszy rozwój wypadków. Nie można wykluczyć porozumienia między Rosją i Niemcami. Za cenę odzyskania przez Niemcy tzw. ziem utraconych na terenie Polski, Rosja może Niemcom oddać zachodnią Polskę w zamian za wschodnią Ukrainę. Pozostanie zachodnia Ukraina i wschodnia Polska, teren idealnej strefy buforowej tak dla Rosji jak i dla Niemiec – i tu, być może, wchodzi w grę projekt Polin, czyli tzw. Judeopolonia, którą zarówno Niemcy jak i Rosja wydają się popierać.

Inne możliwe tajne scenariusze (czytaj: teorie spiskowe)

Scenariusz 1 (Michalkiewicza): Biden namawia Putina aby Rosja pozostała neutralna w zbliżającym się konflikcie USA z Chinami.

Putin na to: „A co mi za to dasz?”

Biden: „A co byś chciał?”

Putin: „Ukrainę”.

Cała reszta to propagandowa ustawka, aby wyglądało na to, że zła Rosja napadła na biedną Ukrainę wbrew dobremu sercu Zachodu. A świadczy o tym fakt, że od początku tej wojny, Biden i inni zachodni przywódcy mówią: „Ukraina jest w tej wojnie sama. My swoich armii tam nie wyślemy”.

Scenariusz 2: Ukraińcy do Polski, a Chazarzy do Chazarii. Dziesięć lat temu Henry Kissinger powiedział, że Izrael nie utrzyma się na Bliskim Wschodzie dłużej niż 10 lat. Może dlatego nasz „mniejszościowy etnicznie” rząd zaprasza Ukraińców do Polski, (w porozumieniu z „mniejszościowym etnicznie” rządem Ukrainy, oczywiście). Wyludniając Ukrainę robi się miejsce dla powracających na swoje dawne tereny Chazarów. A Ukraina przecież mlekiem i miodem płynąca...

Scenariusz 3: Wobec spraw sądowych i wiarygodnych dowodów oraz przytłaczającej opinii naukowców, oficjalna narracja nt. tzw. „pandemii” i tzw. „szczepionek” mRNA upada. Depopulacja wymyka się z rąk kryminalnych i zbrodniczych elit. Przechodzą więc do planu „B”, czyli rozpętania Trzeciej Wojny Światowej, aby w ten sposób dokończyć dzieła zaplanowanego przez nich ludobójstwa.

Pytania

Czym się różni obecna wojna Rosji o neutralną strefę buforową na terenie Ukrainy od wojen niedawno prowadzonych przez USA w Afganistanie, Iraku, Libii, Syrii itd?

- Tym, że Rosja nie sponsoruje terrorystów i neo-nazistów dla dokonania przewrotu politycznego;
- Tym, że celem Rosji jest bezpieczeństwo jej granic a nie rabunek bogactw naturalnych;
- Tym, że Rosja nie podsyci konfliktów wewnętrznych na tle religijnym i rasowym na Ukrainie;

Poza tym, niczym. Amerykanie i ich sojusznicy (w tym Polska) niszczyli cywilną infrastrukturę i zabijali cywili (przykład, miasto Fallujah w Iraku), co powodowało masowe migracje z terenów objętych działaniami wojennymi.

Czym się różnią cywilni obrońcy Ukrainy, uzbrojeni przez rząd i jego sojuszników w nowoczesną broń, finansowani przez Zachód, używający koktaili Mołotowa i aktywnie stawiający opór rosyjskiej armii, od obrońców w krajach arabskich pod okupacją USA, których Amerykanie nazwali „wrogimi kombatantami” (enemy combatants), odmawiając im ochrony i praw przysługujących jeńcom wojennym i traktując ich jak terrorystów lub bandytów?

Niczym.

Czym się różniło ogłoszenie niepodległości i referendum na Krymie i w Regionie Donbas – Lugańsk od referendum (1991) i ogłoszenia niepodległości (2008) w Kosowie, które państwa zachodnie entuzjastycznie poparły i uznały za legalnie wiążące?

Niczym.

Czym się różniły agresja NATO, bombardowanie i bałkanizacja

Jugosławii od tego co dziś Rosjanie robią na Ukrainie?

Niczym.

Czym różni się dzisiejsza taktyka Rosji na Ukrainie od bombardowania przez Izrael Libanu w lecie 2006 roku lub Strefy Gazy w grudniu 2008 i styczniu 2009 roku?

Niczym, poza tym, że nasi egzaltowani lewacy nie demonstrowali wtedy przed izraelską ambasadą i nie domagali się ukarania Izraela sankcjami, wysyłania broni Palestyńczykom i przyjmowania palestyńskich uchodźców na koszt reszty społeczeństwa polskiego.

Piszę o tym wszystkim nie dlatego, że popieram Rosję, lecz dlatego, że nie cierpię nieuczciwości, hipokryzji i zakłamania w polityce i w propagandzie. Rusofobia wśród Polaków stała się religią odłączoną od historycznej prawdy i rzeczywistości. Nie są to postawy i zachowania lepsze od fanatyzmu faszystów i komunistów. Niekompetencji i głupoty nie będę komentował bo szanuję prawa człowieka. Ludzie mają prawo do głupoty. Muszę jednak zauważyć, że dziś najczęściej krytykują Rosję lewacy. Nazywają Rosjan „Sowietami”, zapominając o tym, że to właśnie oni najwierniej Sowietom służyli ... dopóki nie skończył się tam komunizm. Odtąd stali się wrogami Rosji i zaczęli popierać Europejską Unię.. Mówi samo za siebie...

[Źródło](#)